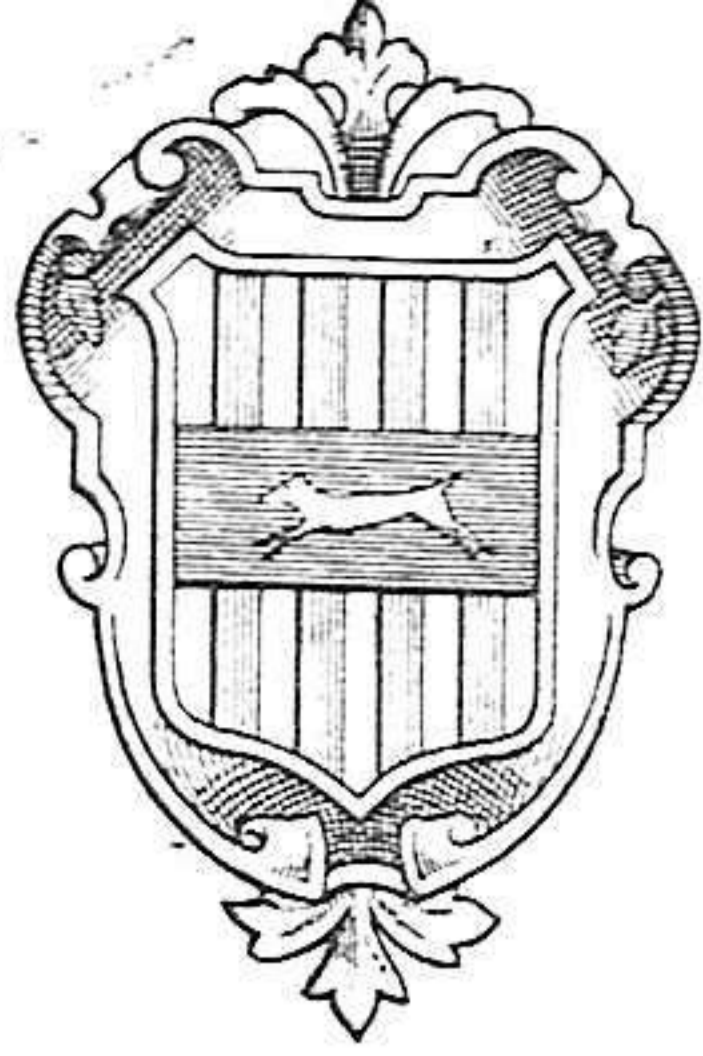

La Veu d'Inca

DIRECCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any I

SETMANARI POPULAR
INCA 2 JANER 1915

Núm. 1

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Escomesa

Amables lectors: No vos venga de nou, si an el començament del 1915 se'n entra dins ca-vostra un setmanari que té el projecte de representar els sentiments, desigs, ideals, judici i parer de la ciutat d'Inca, i vol fer arribar per tot les noves de la seva activitat i de la seva vida sana i esponerosa.

Avui en dia totes les causes de transcendència se defensen per medi dels periòdics; i aquests ja se publiquen no tan sols a ses capitals de Província, sino a tots els pobles que tenen alguna significació i disponen de medis per porer-los publicar.

I és que com que nasquen de la mateixa necessitat del temps actual; perque a la gent li agrada llegir escrit an el periòdic tot lo que li interessa: no solament lo que ignora i de que li conve tenirne noticia sino també lo que s'ha contat a dins tertulie si reunions i tot-hom esta cansat de saber-ho.

Molts de pobles de Mallorca tenen el seu periòdic: Manacor, Felanitx, Lluchmajor, Sóller, Pollensa, Sa Pobla, Andraitx, i no recordam si qualcun altre més.

No discutim are ses tendències; pero és lo cert que dits periòdics existeixen i circulen, apoiats i sostenguts principalment per la gent del propi poble, tant la que hi viu, com la que resideix a fora.

A Inca ja fa estona que n'hi ha de periòdics. *Es Ca d'Inca*, en diferents temporades; *La Bona Causa*, *El Hogar*, *El Heraldo de Inca*, han omplida un després de s'altre la necessitat del periòdic inquer; i més que tots *Ca-Nostra* que és arribat fins al final de 1914, després de vuit anys d'existència, i de campanyes ben glorioses.

Creim empero que a l'hora d'are Inca necessita un periòdic de molta empenta, que s'afiqui dins totes les cases dels inquers, i s'espargisca arreu per tots els pobles del partit, i fassa arribar enfora la veu i l'influència de la nostra ciutat.

La nostra industria creix de cada dia més i més; el nostro comers és de cada dia més important; la nostra agricultura se perfecciona seguit, seguit; la ciutat reclama millores, el poble sent necesitat de entrar dins un mol·los un poc nous, d'una vida, que reunint totes les ventatges de la vida antiga, i conservant la saba salvadora i cristiana que mos donà un passat gloriós, sia a propòsit per participar també de les ventatges de la vida moderna, i preparar pels nostres fills i pels nostres nets un pervenir digne del nostro bon nom i de la nostra historia.

I perque no hi ha d'esser a Inca un periòdic que parli en nom de tot lo nostro, que defensi totes les aspiracions nobles, i doni forma i calor als projectes profitosos, i ampari las quexas raonables, i manifesti les necessitats dignes d'esser ateses; i vetlant pels interessos dels grans i dels petits, i sostenguent els drets tant dels forts com dels dèbils, ja que tots som fills d'una meteixa ciutat, sapiga representar-la en tots els rams i en tots els ordes?

Per altre part, Inca no és solament una sala de màquines, o una granja de conreu o una societat comercial; és un poble que té cos amb vida i necessitats materials, pero també té cor i ànima amb vida i necessitats morals i espirituals. Per lo mateix, tot lo que es relaciona amb la puresa de les nostres costums i amb la perfecció de la nostra cultura; tot lo que completa l'educació popular, tot lo que atany a les belles arts, tot lo que se refereix a les ciencias i a l'instrucció en general, tot lo que pertoca a la religió de la nostra ciutat; coses totes interessantíssimes, que no pot passar per alt un periòdic qu'haja d'esser de bon de veres *La Veu d'Inca*.

I per tot axò se funda i comensa el nou setmanari: per impulsar i encaminar la vida material i la vida moral de la nostra sempre volguda ciutat pels camins d'un progrés ben entes i raonable.

I com aquexa vida influeix poderosament demunt els pobles del contorns, també ells han de treurer gran profit de sa lectura de *La Veu d'Inca*.

No mos feim ilusions respecte dels nostros mèrits.

Estam disposats a fer de la nostra part tots els sacrificis que puguem per du envant aqueixa obra; pero sabem que la tasca és feixuga i que per sostenir-la necessitam el concurs de tots. D'uns el concurs de l'intel·ligència i de la ploma; d'altres el concurs del medis materials i econòmics; de tots el concurs de la propaganda i del interès en sostenir un periòdic a l'altura que Inca se mereix.

Ja que la nostra empresa és desinteressada, i que'l profit ha d'esser general, comfiam que aqueix concurs no mos faltarà, i noltros procurarem correspondrer-hi tan bé com sabrem.

LA REDACCIÓ.

LITERARIES

ELS REIS

Mirau, padrina, quin sabrós recapte,
—diuen els nins, sacsant la senaieta,—
pels bons cavalls dels Reis, civada i faves...
oh! quin falder duràn de coses bones!...
Ja son partits, padrina, de ca-seua?
—Ah! ja s'avé! En mig de dues fosques
solen partir del seus palaus de marbre,
sa cosa més garrida que hageu vista!
Ah! bon xeripa! les veuria En Tòfol
que arriba enreanat del Puig suara...
dú una cadira vora el foc, i conta...
i, nins, fora punyir la fogatera!...

—Els reis?... Allò, allò val ulls per veure!...
Mirau: El sol pensit de fret moria...
quant veig que d'un revolt de carretera,
des d'un escabotell de pins i mates...
surt un nigul de pols i al punt bellumes...
—Oh! els Reis! jo dic... i el bell estol s'acosta,
i al punt destrii—fillets de Deu!—les cares
dels Reis. Eren garrits i ben plantosos,
un d'una barba blanca tai de cinta,
i un bras damunt els més gegants sortien...
—per arribar a totes les finestres,—
amb un mantell de purpra que aguantaven
un enfilai de pages talment àngels.
Quina corona d'or més preciosa!
val més que tota aquesta casa nostra...
i entre les mans portaven riques arques,
plenes d'encens i mirra i d'or a rompre.
—Callau, i vos diré que signifiquen
primé'ls presents dels Reis,—diu la padrina.

En aquell temps—i el foc ationava...
i per les cares veien la calrada

de vermellor lluenta i poderosa,—
 en aquell temps que el Bon Jesús va néixer
 damunt les fredes paies d'un estable...
 surtí una estrella grossa com la lluna,
 amb una lluentor la més polida...
 Els Reis, sabuts sabuts com l'oli ranci,
 sabien destriar molts de misteris,
 lletgint el llibre obert de les estrelles.
 —Això serà l'estrella del Messfes!—
 diuen, i al punt ja son partits de pressa,
 tot seguint-la que anava baixa baixa,
 fins arribà al portal de l'establa...
 Quin Infantó més aixerit que troben!
 un ratjoll de mel de la més rossa,
 d'aquella que muiau quant treim les bresques!
 Els Reis d'embadalits el seny a perdre
 de genoions el besen i l'adoren,
 i li presenten or, encens i mirra!...
 Ah! idò?.. que vos pensàveu?.. Bon camiscle!
 l'or que vol dir que és Rei de cels i terra,
 l'encens que és Deu, i Deu que estima els homes!
 la mirra que n'és homo que vé a ajudar-nos,
 i ens vé a comprà amb sa sang per dar-nos vida!

—I de juguetes i bobons n'hi'n diuen?
 —Ja ho crec! més Ell les ho tornà per premi,
 dels nins que més de veres l'estimassen!
 —Oí! jo l'estim!—i jo que'l besaria!..
 Idò vos ne duràn dels més gustosos,
 --refent la fantasia diu En Tòfol,—
 i la padrina un bes ben llarg posava
 dels petitois damunt la galta encesa,
 com si abocàs l'unció d'un oli verge
 dins sos corets per a nodrir la flama
 d'amor de Deu que ardidament neixia!...

—Fillets de Deu! Amb llarga filerassa
 d'onagres i camells d'aquelles terres,
 com els cavalls i els ases de ca-nostra,
 vessant de les beasses el recapte,
 camina que camina se'n venien.
 Oh! de juguetes de milanta castes!
 cavalls i trens i cercols i pepetes...
 i de bobons quines cistelles plenes!
 més dolços quels congrets de ca-ses-Monges!..

Aquí els infants cuidaven a esclatar-se
 de bots i salts i riure... i xecalines...
 Hala! a sopar! que l'escudella fuma!..
 —la mare diu embadelida i franca—
 i a dormir prest, i a aparellar sebates,
 que'ls Reis llavors no'ns fessen la fetxada!..

ANDREU CAIMARI.

Inca, Janer, 1915.

ANY NOU, VIDA NOVA!

El temps inexorable acaba de dar una pas-
 sa més. L'any 1914, ha quedat ja per a sem-
 pre enfonsat dins el sepulcre dels seus ante-
 cessors: l'Eternitat.

Sols ja existeix per l'Historia. I ella amb lo
 seu veredicta imparcial, ja's cuidarà de pre-
 sentar-lo a les futures generacions, com a any
 de sanc, d'extermini, de lluita feréstega...

Pas al any nou: 1915!... ¿Que mos durà de
 bo? ¿Serà també com el passat: cruel, san-
 guinari, desolador?—Sols Deu heu sab.

Debuta, per lo pronta, enmitx de la matei-
 xa fosca i horror en que el seu precedent
 baté els peus amb convulsions d'una agonia
 horripilant!

Poques vegades al principi d'un any nou
 surtiràn a nostra pensa tan tristes reflexions,
 com les que al principi del present mos en-

grunen, devant la lluita actual, casi diré mun-
 dial, per la seva extensió, entre les nacions
 més polentes, urdida pel vil egoisme i rencor
 d'una quantre l'altra.

Par que no tenguen més curolla que agi-
 tarse enfurides en projectes de mútua des-
 trucció, per arribar—si Deu d'elles no se'n
 apiat—al seu total esbucament, reduint així
 a estrelles tot quant de poder i gloria ha ac-
 ramullat demunt el món l'obra de tots els sit-
 gles.

I això, an el sigle XX, que tant presumeix
 de cult, de civilisat!...

Més no: no es pot dir civilisació, ni ade-
 lantament, ni cultura, aqueixa que ha sumit
 al món, ja a mes de un mitg any, en una
 contínua carniceria; obligant a més de les
 tres quartes parts, solament de l'Europa, a
 matar-se mutuament. Aquesta no serà mai la
 veritable cultura i civilisació: fecònda, celosa
 de l'instint de conservació; serà—si es vol—
 una civilisació retrocesiva, degradant, que
 avui destrueix lo que ahir edificà, i que la
 seva major eficacia ha estat legal a la poste-
 ridad (de no canviar-se pronta l'actual estat
 de cosa), una època sagnanta, la més horro-
 sa de tota l'Historia de l'Humanitat.

¡Quin final de 1914, tant escarrifant! ¡Quin
 principi del 15 més aborronador!

Motiu tenim, are més que mai, de deslli-
 gar nostros coranys d'aquí baix tant curts i
 amargs; i sentint verdadera nostalgia del cel,
 sospirar pels seus ditxosos anys *eterns!*...

Més... apartem ja la vista de tanta calami-
 tat i fora perdre l'esperança de temps mil-
 llors. Que Deu pot canviar en bonansa, du-
 rant el curs de l'any, lo que en son principi
 es trist i dol.

I així lectors amables: Any nou, vida no-
 val!

Puis, en cap expressió poria saludar-vos
 avui, que amb el començament del any 1915,
 coincideix l'aparició en el camp de la pre-
 ssa, del novell setmanari inquer LA VEU
 D'INCA, (¡que de llarga vida gos!) millor
 que amb aquesta, tant simpàtica i corrent;
 que cristallada en forma d'adagi popular,
 es el medi revelador de quelcòm que tots
 sentim al fons de nostros ser, al despedir
 l'any vell i dar la benvenguda al nou.

Any nou!... Tot-hom espera de ell la pau,
 la ditxa, la felicitat!... Els nins amb l'ànima
 plena d'il·lusions; els joves amb l'imaginació
 assedegada d'esperances i desitgs imprec-
 sos de ditxa i renovació;... els vells amb la
 memoria amerada de recorts distints, de la
 vida!

Cap d'any!... Mai com an aquests primers
 dies d'any novell, se senten més les alegries
 o penes de la llar doméstica, ni s'uneixen
 més els vincles de sociabilitat dels homes i
 de les families, que aprofiten llurs diades,
 per enrobustir amistats a pagar deutes de
 gratitut. Sobre tot mai rediviven com ara, els
 recorts ja trists ja delitosos, que par que
 adormits i acaramullats durant tot l'any, dins
 la nostra ànima, acudeixen amb tropell a la
 memoria, per després redolar altre volta pels
 camins de nostra monòtona existencia!...

Benvengudes idò siau, oh diades cap-d'a-
 nyals!... diades d'aliciant, de novelat, de
 consol...

Que res hi ha més consolador pel nostros
 cor adolorit, per l'amarga experiència dels
 anys, que l'esperança que mos feis formular,
 entre ideals encantadors, projectes laudables
 o entre propòsits d'esmena, graficament ex-
 pressats amb aqueix veritable i no de més
 cumplit adagi: Any nou, vida nova!

J. AGUILÓ PVRE.

Inca 31-12-14.

NOTA DEL DIA

Rarezas de la civilización podría in-
 titularse la obra que se destinara a des-
 cribir la naturaleza, las causas y los
 efectos de la desastrosa guerra que
 cinco meses hace asola nuestro pobre
 planeta.

En un principio ya se vislumbró la
 magnitud de la lucha y se creyó por
 ende que sería breve ante la imposibi-
 lidad de la vida, a causa de una total
 paralización en la economía de la hu-
 manidad.

Después ya nos hemos acostumbrado
 á leer las noticias de la guerra y á oír-
 las sin preocuparnos ni pizca de ellas;
 la indiferencia es una característica de
 la presente generación, todo lo consi-
 dera como bajo el aspecto de cine: pri-
 mera impresión, fuertísima; las sucesi-
 vas débiles, se disipan, desaparecen
 esfumadas por el ánsia de adquirir
 otras nuevas, la procedencia no impor-
 ta: la última crisis ministerial, el miste-
 rioso crimen, ect. ect. Sin embargo,
 el choque terrible de los intereses ma-
 teriales, donde una civilización pone to-
 dos sus progresos al servicio de la des-
 trucción, puede calificarse como la
 mayor de las rarezas de esta presun-
 tuosa civilización, y aunque las tinie-
 blas de hoy no nos permitan vislumbrar
 un horizonte diáfano, desde los prime-
 ros chispazos de la lucha ya se pensó
 en la paz y en la intervención de los
 neutrales y este pensamiento fué con-
 solidándose á cada fase; ya no es un
 misterio para nadie que los mas impor-
 tantes factores de la guerra envían uu
 representante al Vaticano. Alemania é
 Inglaterra lo han hecho ya, Francia se
 dispone á hacerlo mediante una emba-
 jada extraordinaria.

¿Es esto significativo?...

Higo-forts

Aquesta si qu'es bona:

Per una carta escrita desde Suissa día 6 de
 Desembre, per un senyor que acabava de re-
 corre casi tota la França, sabem l'estat de-
 plorable en que's troben algunes ciutats france-
 ses importantíssimes, entre elles Lió i París.

En canvi pareix que a Burdeus la gent se

deverteix prou, a pesar de la guerra.

Vat-aquí ses paraules textuais:

«Autos requisados, dirigidos por conductores militares, corren veioz nente de aquí para allá; y estos hermosos coches en que las damas del gran mundo hacian sus interminables visitas... trasportan ahora ministros y sus directores, oficiales, empleados, y DAMAS AMIGAS de esos personajes.»

El govern francès s'apoderà dels automovils quant comensà sa guerra; ja's veu per que serveixen ara.

Mirau als *chauffeurs* militars de quina manera defensen la patria: posats en so cor entre els companys que lluiten, se veuen obligats a fer lo que fan.

¿No vos pareix que aqueis ministres i demes camaradas se deuen compatir molt dels heroics defensors de França, que moren en el camp de batalla?

¿No trobau que les deuen fer molta de pena ses llàgrimes de tantes mares i de tantes viudes?

Els fets demostren fins aont les entra la guerra!

¡Pobre França!

Coses d'Espanya.

Amb motiu de la actual crisis econòmica, les Corts espanyoles se proposaren fer economies; a tota ultrança.

A un hospital de leprosos, que demanava una subvenció de 100.000 pessetes per poder atendre als moltíssims de malalts que hi van de casi totes ses provincies espanyoles, li negaren la subvenció... i els pobres leprosos... que tenguen paciència.

Pocs dies després. En *Lerroux* demana una subvenció de 1.500.000 (un milió i mitx) de pessetes per una companyia marítima que no existeix... i la hi concediren tot d'una.

I aquest *milio i mitx* junt amb tres milions i mitx més per *epidemies, repatriats y gratificacions*, passaren sense que ningú digués res, ni sabés d'un modo clar perque havien de servir.

Es a dir *ringu*? No, qualcú ho sabia, i era es qui feia sa petició.

Lo de menos son ses epidemies que no saben si vendrán, o es repatriats que no saben si cobrarán; lo que importa es que sa concedesca i no faltará qui sa cuít de cobrarho.

¡... el poble que pagui!

ARGENT-VIU

ECOS DE CA-NOSTRA

Renovació de Juntas de sociedad

A LA CONSTANCIA.--El renovament de les Juntas d'aquesta sociedad de socors mútuos es veritica dia 27 del mes passat, quedant constituïdes en la següent forma:

JUNTA DIRECTIVA

President: don Juan Coli Pujol; Vice-president: don Antoni Reus Martí; Vocals: don Bartomeu Payeres Ferrer, don Joan Bibiloni Bibiloni, don Antoni Fluxà Ramis, don Jaume Domenech Llompert; Contador: don Antoni Salas Garau; Secretari: don Josep Rotger Vidal; Vice-

secretari: don Sebastià Arrom Ribot; Depositari: don Gabriel Guasp Alzamora.

JUNTA CONSULTIVA

Don Antoni Garriga Ferrer, don Gabriel Coll Rubert, don Masià Pujadas Martorell, don Antoni García Lopez, don Francesc Brunet Oliver, don Josep Domenech Genestra, don Bartomeu Fiol Amengual, don Jaume Serra Fluxà, don Ramón Martorell Salas i don Jaume Ferrer Truyol.

EL CIRCOL D'OBRERS CATÓLICS.--Renovà la mitat de Junta Directiva que li correspon segons el reglament. essent elegit el següent personal:

Vice-president: don Bartomeu Fiol Colom; Vice-depositari: don Matgí Prats Coll; Bibliotecari: don Antoni Socias Payeras; Vocals: don Llorens Duràn Gual i don Joan Corró Mateu; Vice-secretari: don Jaume Fuster.

CLUB CENTRAL.--També ha renovat la Junta amb aquesta forma:

President: don Miquel Llabrés; Vice-president: don Josep Siquier; Depositari: don Llorens Coll; Vocals: don Rogelio Figueiras, don Perico Cortés i don Mateu Llobera; Secretari: Sebastià Serra.

COMPANYIA DRAMÁTICA.--An el Teatre d'Inca actua la artística companyia catalana Casals, que la majoria de les pessas dramàtiques les dona en català. Ha donat: El Mistic, Foc nou i altres que no recordam que han agradat moltíssim.

PREU DE PORCS.--Enguany la plaça de porcs com qui no s'haja temut que ja hem passat Nadal, puis an el temps que mos trobàm estàn barato. Un dia d'aquests un mercader conegut nostre, en comprà una quinzena de 15 a 18 arroves a 11'50 ptes. Per això: els porcs de 8 i 9 arroves se paguen una miqueta mes cars.

ENTRONISACIO.--El dia de Nadal se fe l'Entronisació del Cor de Jesús a ca l'Amon Francesc Serra (a) Moscardi del carré del Cep. Presidí la festa el Superior de Franciscans.

CASAMENT.--A la Parroquia de Sant Llorecs de Seuva, han contret matrimoni D. Mateu Sastre Servera, Secretari del Ajuntament d'aquella vila, i D.ª Margalida Llabrés Servera.

Los felicítam, dessitjant-los llarga vida plena de prosperidats de tota classe.

MOVIMENT de població en nostra Ciutat durant l'any 1914.

Naixaments de persones que han rebut el	
Bautisme	229
Defuncions de persones grans	127
id. id. infants	26
Total.	153
Ganancia.	76
Matrimonis realitzats en la Parroquia	39

NOCES D'OR.--Dijous celebrà ses noces d'or de sa professió relligiosa, an el convent de clausura d'aquesta Ciutat, Sor Catalina Clara Pujades, germana de Sor Lluisa de la mateixa Comunitat relligiosa i de nostros estimats amics Mossen Miquel i Mossen Guillem Pujades.

Aquestes dues religioses entraren a onze o dotze anys i professaren al setze, com era costum, i ara ja duen més de 50 anys de clausura; puis Sor Lluisa, també ja ha celebrades les nocces d'or.

Amb tal motiu, dijous, es celebrà una festeta

a la Iglesia de Sant Bartomeu amb assistencia de sos parents, rebent moltes felicitacions.

La Veu d'Inca, també li dona l'enhonorabona.

AJUNTAMENT

La setmana passada s'encantaren a la Sala els drets i arbitris de la Ciutat, resultant rematats en la següent forma.

Plaça de verdures	ptes. 5201
Cortera de grans	< 1751
Cortera de Llegums	< 301
Matadero	< 17.015
Pescataria	< 1010
Corral públic	< 80
Plaça d'aviram	< 350
Carros i cans	< 2801
Ocupació de la via pública	< 286
Carniceria	< 990
Suma	29505

—En la secció de dimecres l'Ajuntament sorteà 600 accions que han d'esser amortissades del manlleu Municipal verificat, temps enrera, per la construcció del Corté de Infantaria.

Al número vinent publicarem la relació numeral de les accions caigudes en sort.

—Dijous se va fer la següent crida:

«D'orde del Sr. Bal·le se fa sebre: que desde'l dia primer de Janer, o sia desde demà, comensarà a retgir el nou arbitri de ocupació de la via pública; per tant, tots aquells que la tenguen impedida sense la deguda autorisació, vendrán obligats en els pagaments que segons tarifa pot exigir el Contratista.»

El Sr. Bal·le, que hem anat a visitar, mos ha manifestat que per falta de costum en la aplicació d'aquest arbitri que l'Ajuntament ha creat per evitar abusos que tant desdeien de l'urbanisació de la ciutat, als primers moments e-hi havia haguts alguns accidents entre'l Contratista i els qui tenien embarassada la via pública; pero que tenia donades ordes perque no's repetissen més.

Notes de la Redacció

El Sr. Director i Colaboradors d'aquest Setmanari s'han compromesos a fer els seus treballs sens paga alguna. Si després de pagats els gastos de impressió i Administració quedàs alguna cantitat, aquesta serà invertida a benefici dels suscriptors a judici i elecció de la Junta de govern del periòdic.

Agraïrem a qualsevol, se digni enviar-mos els seus treballs literaris, per ser publicats, mentres no se oposin a los fins i objectes de la nostra publicació; advertint que *els originals* no se tornaràn, tant si se publiquen com no.

Enviarem el present nombre i seguirem enviant els següents a les persones i families que nos ha pareseut tendrien més interès o desitx de contribuir al bon nom i progrés de la nostra ciutat; i suplicam a les persones que no estiguen en condició o disposició de voler-hi estar suscrits, que mos dispensin sa molestia, i se dignin avisar-mos per medi del nostro Repartidor, o remetre-mos els números rebuts.

† NOSTROS DIFUNTS

Confortada amb els Sagraments, morí an aquesta Ciutat dia 29 de desembre, la distingida i noble Senyora D.ª Antonia Gual i Verí, Viuda de Montaner.

A la Parroquia de Santa Maria la Major s'han celebrat, en sufragi de la seva ànima, suntuosos funerals que pel distingit concurs han constituït una manifestació de dol esplèndida.

Donam nostro efussiu condol a sa noble família, mentres pregam per l'etern descans de la difunta que Deu haja trobat en gràcia seva.

FUNCIONS RELIGIOSES

A LA PARROQUIA

Dia 3. Diumenge, publicació de la Bula de la Sta. Creuada.

Dia 6. Dimecres, festa de los SS. Reis i predicarà Mossen Simó Reus.

Dia 10. Diumenge, ofici de la diada i explicació del Sant Evangeli.

A SANT FRANCESC

Dia 3. Diumenge, a les 5 del cap-vespre: distribució de Patrons an els Terciariis per l'any 1915.

Dia 10, a la nit comensaràn els SS. Etxercissis baix la direcció de Mossen Antoni Oliver, del Oratori de Sant Felip Neri.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat

Bessó	a	102'00	el quintá
Blat	a	23'50	la cortera.
Xexa	a	24'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	10'50	id.
id. foraster	a	10'00	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. ordinarias	a	21'50	id.
id. per bestia	a	21'00	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	38'00	id.
id. Blanques	a	40'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	05'25	
Safra	a	03'75	s'uns.
Porcs		11 a 12	

INTERESANTE

ORTOPÉDICO HERNIÓLOGO EN INCA

El auxiliär representante del reputado ortopédico de Madrid, Don Jerónimo Farré Gamell, director propietario del Gabinete Ortopédico de Madrid que fundó el año 1897, hoy día de fama universal entre la clase médica, recibirá en INCA, los días 18, 19 y 20 del mes de Enero, de 11 a 1 y de 3 a 6, en la FONDA JANER, a los que padecen de: *Hernias (quebraduras)*, o de cualquier otra cosa de afecciones ortopédicas, como *desviaciones del espinazo, coxalgica, paráisis infantil de las piernas, desviaciones de las rodillas, corvaduras de la tibia, pies equinus, varus y valgus, tarsalgia de los adolescentes o pie plano doloroso, abultamiento del vientre, etcétera*, desean encargarle alguno de los aparatos de su sistema especial, proclamados como los únicos científicos por todas las eminencias médicas. Con su método de que es inventor (patente 27.791) se dominan todas las HERNIAS por antiguas y voluminosas que sean.

Piernas artificiales, cualquiera que sea el sitio de la amputación.

Todos los aparatos se construyen para cada caso determinado, y por tanto, se precisa ver a la persona que lo necesita, sin cuyo requisito no podrá aceptar ningún encargo. De otro modo sería imposible obtener el éxito que se persigue.

Enviaremos gratis a quien lo solicite nuestra interesante obra de 290 páginas, titulada *Hernias y cuestiones enlazadas con sus tratamiento.*

En MADRID, en su Gabinete Ortopédico, Carrera de San Jerónimo, núm. 37, pral.

Tinta Pelikan 4001 5001

Color de cel negra, la millor per escriure llibres, al escrit no pert mai, mai, mai=Murta, 5=Inca.

RECORDATORIS de Primera Comunió

MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS

CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES

A nostra Llibreria.

Fuerza Motriz

Se vende un malacate para una ca-ballería, bien construido, fuerte y en buen estado. Informarán en la fábrica de gaseosas Gelabert y C.^a calle de la Fortuna 3.

ANDREU CAIMARI

In Hoc Signo Vinces

Poema Constantinià premiat en el XV Certamen Cientific-Literari del Seminari conciliar de San Pere, de Palma de Mallorca, celebrat en el dia 6 de novembre de 1913—Edició en paper de fil virgurat costada pel Magnífic Ajuntament d'Inca.—Un exemplar ptes. 1'50.

Venal a les principals llibrerías i a l'imprenta de CA-NOSTRA en gros i a la menuda.

Enquadernacions

En notros tallers ne feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

BREVE

Cartilla Civico-Moral

POR EL

M. I. Sr. D. Nadal Garau y Estrany
Canónigo Doctoral de la S. I. C. B. de Mallorca

PRECIO

Un ejemplar encuadernado 0'40 ptes.
De venta en la Librería La Bona Cau-sa, Murta, 5. —Inca.

Imprenta de Miguel Durán Seurina

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camisas.** Preferimos se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id. id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca=Sastrería y Camisería de **FLORENCIO PRAT**—Mayor, 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2,